

OBITUARIS

Metge compromès

RAMON TRIAS I RUBIÈS (1926-2012)

Metge cirurgià

SERGIO LAINZ / ARCHIVO

El doctor Ramon Trias i Rubiès ha estat una de les grans figures de la medicina catalana de la segona meitat del segle XX. Home senzill, auster i honest, gens presumptuós, sense ambició per la glòria, afable, generós i dialogant, ha estat un home destacat en tots els àmbits professionals.

Va ser professor d'universitat, cap del servei de Cirurgia Digestiva de l'hospital de Sant Pau, president de l'hospital Plató, president del Col·legi de Metges de Barcelona i del Consell de Col·legis de Metges de Catalunya, membre numerari de la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya i president de la Fundació Museu d'Història de la Medicina de Catalunya. Membre de la saga més potent de cirurgians catalans del segle passat (Trias Pujol, Broggi, Puig Sureda), va tenir un gran prestigi en aquesta especialitat, on va destacar per esdevenir pioner a Catalunya en la cirurgia de la hipertensió portal cap a la dècada dels seixanta.

Fill de Joaquim Trias i Pujol i nebot d'Antoni Trias i Pujol, catedràtics de cirurgia de Barcelona i cofundadors de la Universitat Autònoma de Barcelona durant els anys de la Generalitat republicana, semblava predestinat per la cirurgia. El seu mestre, però, fou un altre gran cirurgià (i que amb el temps acabaria sent el seu sogre) el doctor Joan Puig Sureda, ja que els germans Trias i Pujol van haver d'exiliar-se acabada la guerra pel seu compromís republicà i catalanista.

L'exili dels pares va determinar que Ramon Trias tingués una joventut molt moguda. Mentre realitzava els estudis secundaris a França, feia incursions clandestines a Barcelona per poder visitar les seves ger-

manes. Va estudiar Medicina a Barcelona i, acabada la carrera, va entrar a l'Acadèmia Militar de Saragossa, pensant que se li simplificarien les dificultats administratives causades per l'exili dels pares. Va començar a treballar a l'hospital de Sant Pau, on aviat va ser considerat un cirurgià excel·lent, i on ja va mostrar la seva inquietud i preocupació pels reptes i l'impacte que suposaven per als metges els canvis en el model i sistema d'organització de la sanitat que transformaven la medicina d'una professió liberal en una professió laboralitzada.

Es va implicar també, com molts metges de la seva generació, en el procés de democratització del país i de les seves estructures. L'any 1976 va accep-

Home honest, és una de les grans figures de la medicina catalana de la segona meitat del segle XX

tar formar part de la junta de govern del Col·legi de Metges de Barcelona (la primera d'un col·legi professional a tot l'Estat que va fer ruptura democràtica), i quatre anys més tard n'acabaria esser el president fins al 1994.

La seva gestió va ser notable, impulsant un conjunt d'iniciatives de gran impacte per als metges i el mateix sistema sanitari. Com a mostra, el model de responsabilitat civil sanitari (encara vigent), referenciat a nivell internacional. La seva autoritat moral i el seu caràcter empàtic i obert el van afavorir a l'hora de buscar acords i consensos en unes circumstàncies especialment difícils, però també cal destacar la seva solidesa

quan es tractava de mantenir-se en els grans principis, com fou la seva coratjosa defensa del paper i de les funcions dels col·legis professionals i també de les competències autonòmiques en diversos conflictes amb les organitzacions de l'Estat (OMC) i en el terreny econòmic (un precursor del pacte fiscal que ara reivindica Catalunya).

També cal destacar la seva defensa dels valors del professionalisme i de compromís socials com a eines essencials per poder exercir el lideratge i la confiança amb els ciutadans.

Home d'àmplia cultura, amb moltíssimes relacions personals, i de conversa amena i interessant, va preferir transmetre les seves experiències i les seves opinions per via oral i no de forma escrita, amb la qual cosa el doctor Trias abandona aquest món sense deixar unes memòries que els seus amics i col·laboradors li havien demanat insistentment durant molts anys. Afortunadament va poder estar present a l'homenatge que se li va retre en finalitzar el Congrés d'Història de la Medicina de Catalunya, que va presidir, i que va tenir lloc el passat 10 de juny, acte en el qual es va fer un repàs de diverses facetes de la seva vida com la de cirurgia de Sant Pau, president del Col·legi de Metges, president de l'hospital Plató i secretari de la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya.

Va ser un acte entranyable que va permetre, segurament, que la seva última vivència fos apreciar l'estima i el reconeixement dels seus companys metges i el seu agraïment per la feina feta.

Descansi en pau el cirurgià, el metge, l'home compromès i dialogant, l'amic.

DR. MIQUEL BRUGUERA I CORTADA
DR. JAUME PADRÓS I SELMA